

Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνός: «Να νηστεύετε με ταπείνωση και να συνδυάζετε την νηστεία πάντοτε με την αγάπη»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Ναό Γενεσίου της Θεοτόκου στο Γαλατά Μεσολογγίου χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας την Κυριακή της Τυρινής, 2 Μαρτίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Κατά το κήρυγμά του ανέλυσε την αποστολική περικοπή της ημέρας, λέγοντας τα εξής:

«Στεκόμαστε ήδη μπροστά στην πύλη της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Από αύριο, η Εκκλησία, εντονότερα από κάθε άλλη περίοδο του χρόνου, θα μας απευθύνει μια πρόσκληση. Πρόσκληση συμμετοχής στην Ανάσταση του Χριστού μας. Πρόσκληση απαλλαγής από όλα εκείνα τα πάθη που κρατούν υπόδουλη την ψυχή μας και την εμποδίζουν να γευτεί την αναστάσιμη χαρά. Πρόσκληση

επιστροφής σε μια σχέση ζωής, όπως εγκαθιδρύθηκε στον παράδεισο και που χάθηκε, όταν ο άνθρωπος παράκουσε τον Δημιουργό του και χάραξε δικό του δρόμο που τον οδήγησε στον θάνατο.

Δεν είναι τυχαίο πως η σημερινή Κυριακή είναι αφιερωμένη στην ανάμνηση «της από του παραδείσου εξορίας του πρωτοπλάστου Αδάμ». Πώς ξεκινά, λοιπόν, η **Μεγάλη Τεσσαρακοστή**: με την αποκάλυψη της αλήθειας πως είμαστε όλοι εξόριστοι σε μια μακρινή χώρα, όπως εκείνη του ασώτου υιού, όπου οι χαρές είναι λίγες, προσωρινές και η πίκρα της ματαιότητας και του θανάτου μόνιμη και οδυνηρή. Τα πνευματικά γυμνάσματα των ημερών που ακολουθούν, με κυριότερο την νηστεία, έχουν έναν και μοναδικό σκοπό: να μας αποκαλύψουν την δουλεία στην οποία μας έχει καταντήσει η διαρκής αναζήτηση των υλικών απολαύσεων αλλά και να μας δείξει τον δρόμο της ελευθερίας της ψυχής μας, η οποία ποθεί να πετάξει προς την Πηγή της αληθινής και μόνιμης χαράς, που δεν είναι άλλη από τον Θεό και Δημιουργό μας.

Το σκοτάδι του θανάτου μας περιβάλλει. Το νιώθουμε διαρκώς. Μας γεμίζει φόβο. Δεν μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε. Προσπαθούμε να ξεφύγουμε. **Στην απελπισία μας, καταφεύγουμε στον υπερκαταναλωτισμό και στη διαρκή ικανοποίηση των σαρκικών αναγκών μας. Μάταια!** Ο θάνατος παραμένει ισχυρότερος και εμείς παρακολουθούμε άοπλοι και απελπισμένοι τις διαρκείς επιθέσεις του. Αυτήν ακριβώς την απελπισία έρχεται να αντιμετωπίσει σήμερα ο Απόστολος Παύλος με λόγο ελπίδος και νίκης, ο οποίος περιλαμβάνεται στην σπουδαία Επιστολή που απέστειλε προς τους Χριστιανούς της Ρώμης. Η προς Ρωμαίους Επιστολή αποτελεί την έκτη χρονολογικά επιστολή του μεγάλου Αποστόλου, τοποθετείται όμως πρώτη στην σειρά των Επιστολών της Καινής Διαθήκης. Γράφτηκε στην Κόρινθο και σκοπός της ήταν να επιβεβαιώσει στους Ρωμαίους Χριστιανούς πως, στο πρόσωπο του Εσταυρωμένου, εκπληρώνονται όλες οι Προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης και οι πόθοι της Οικουμένης. Το μεγαλείο της Επιστολής αυτής είναι πως συνδυάζει τις κεφαλαιώδεις αλήθειες του Ευαγγελίου με απλές πρακτικές συμβουλές, ώστε να αναλάβουμε μια πνευματική μάχη εναντίον του παλαιού αμαρτωλού εαυτού μας.

Γνωρίζει ο μέγας Απόστολος των Εθνών πως, πριν τον ερχομό του Χριστού, η ανθρωπότητα βρισκόταν στο σκοτάδι. Και, εάν τότε, το σκοτάδι της αμαρτίας και του θανάτου φαινόταν παντοδύναμο και οι άνθρωποι είχαν ένα ελαφρυντικό για τα σκοτεινά τους έργα, μετά τον ερχομό του Χριστού, όλα έχουν αλλάξει. Όντας ο ίδιος ο Παύλος, πλημμυρισμένος από το Φως του Εσταυρωμένου και Αναστημένου Λυτρωτή, μας διαβεβαιώνει:

«Η νύχτα τελείωσε. Το φως της ημέρας έχει πλησιάσει. Ο εαυτός μας πρέπει να

ετοιμαστεί για την συνάντηση με τον Βασιλέα του φωτός. Δεν γνωρίζουμε τον χρόνο της Δευτέρας Παρουσίας. Γνωρίζουμε όμως το σύντομο της ζωής μας. Η ώρα πλησιάζει. Μην αναλώνεστε, λοιπόν, σε φαγοπότια και μεθύσια, μην απαρνείστε το φως με την ασύδοτη και ακόλαστη ζωή, με τις φιλονικίες και τους φθόνους. Ντυθείτε τα όπλα του φωτός. Ντυθείτε τον Κύριό μας Ιησού Χριστό και μην αφήνετε τον αμαρτωλό εαυτό σας να σας παρασύρει στην ικανοποίηση των επιθυμιών σας» (στ. 12-14).

Ποιά είναι άραγε τα όπλα του φωτός; Τί άλλο από εκείνα τα χαρακτηριστικά και τις ενέργειες της ζωής μας που μας κάνουν να μοιάζουμε με τον Δημιουργό μας, όπως μας αποκάλυψε με τον λόγο και τις ενέργειές του ο Χριστός, ο ενανθρωπίσας Υιός του Θεού. Πρώτο όπλο είναι η πίστη, δηλαδή η απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό Πατέρα, την οποία διαρκώς επεδείκνυε και ο Χριστός για όσο καιρό περπάτησε στη γη. Δεύτερο όπλο είναι η αγάπη προς τον Θεό και τους ανθρώπους, όμοια με εκείνη του Δημιουργού μας, ο οποίος, εξ αιτίας της άπειρης αγάπης Του, ενδύθηκε την πληγωμένη φύση μας, υπέφερε ως άνθρωπος και γεύτηκε τον θάνατο. Τρίτο όπλο είναι η προσευχή, αυτή η ευλογημένη γέφυρα που μας συνδέει απ' ευθείας με τον Θεό, όπως, μέσω αυτής, ήταν διαρκώς και απόλυτα συνδεδεμένος ο Χριστός μας με τον επουράνιο Πατέρα Του. Όπλα φωτός, τέλος, είναι και όλες οι αρετές, οι οποίες αποτελούν αντανάκλαση της τελειότητας του Θεού στην ψυχή μας.

Ποθούμε αυτήν την φωτεινή πανοπλία. Αισθανόμαστε πως μόνο με αυτήν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το σκοτάδι της αμαρτίας και του θανάτου. Πως όμως μπορούμε να την αποκτήσουμε; Αυτόν ακριβώς τον τρόπο έρχεται να μας αποκαλύψει η Μεγάλη Τεσσαρακοστή ως πνευματική εμπειρία των αγίων Πατέρων μας και των αγίων ασκητών, οι οποίοι, σαν ολόφωτοι αστέρες, στολίζουν το στερέωμα της πίστης μας. Σε όλα τα πατερικά και ασκητικά κείμενα, πάντα η ίδια διδασκαλία εμφανίζεται:

Όσο ο έξω άνθρωπος ασκείται με την στέρηση και την εγκράτεια, τόσο ο έσω άνθρωπος - δηλαδή η ψυχή - ζωογονείται και εξοπλίζεται με τα όπλα του φωτός. Όσο παιδεύουμε την σάρκα και την κοιλία, τόσο η καρδιά γεμίζει από Θείο έρωτα. Καλύτερα, αναφέρουν οι πνευματικοί αγωνιστές της ερήμου, να φονεύσω εγώ τις σκοτεινές επιθυμίες της σαρκός, παρά η σάρκα να φθείρει την αθάνατη ψυχή μου.

Πολλοί θεωρούν την εγκράτεια και την νηστεία της Μεγάλης Τεσσαρακοστής ως περιττές ταλαιπωρίες του σώματος. Κι όμως! Αυτός που νομίζει πως φροντίζει το σώμα του, ικανοποιώντας διαρκώς τις ακόρεστες επιθυμίες του, στην πραγματικότητα το καταδικάζει σε έναν διαρκή μαρασμό. Μαζί μ' αυτό όμως, καταδικάζει και την ψύχη του σε μια διαρκή υποδούλωση στα σκοτεινά πάθη του. Ζούμε σε εποχές κατά τις οποίες το σώμα μας είναι καλομαθημένο. Ζητάει επίμονα τα «δικαιώματά» του και δύσκολα μπορούμε να του αντισταθούμε. Προσοχή, όμως! Εάν η εγκράτεια και η νηστεία θεωρηθούν ως ένα απλό θρησκευτικό καθήκον, οι ημέρες της Τεσσαρακοστής, από την αυριανή Καθαρά Δευτέρα μέχρι το βράδυ της Αναστάσεως του Κυρίου μας, θα περνούν βαριές και ίσως, κάποια στιγμή, γίνουν αβάσταχτες. Αν όμως η ψυχήβάλει πάνω από όλα την επιθυμία να ενωθεί με τον Κύριο του φωτός και να οδηγηθεί στην μετάνοια και την πνευματική αναγέννηση, οι ημέρες της νηστείας θα μεταβληθούν σε θρίαμβο νίκης απέναντι στον καθημερινό θάνατο που γεμίζει την ζωή μας με ματαιότητα και σε λαμπρό στολισμό της ψυχής μας με τα όπλα του φωτός της θείας Χάριτος.

Κατά την Απόλυση της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τη χαρά του, γιατί ιερούργησε στην Ενορία αυτή και επήνεσε τον π. Γεώργιο για το ποιμαντικό και ενοριακό έργο που επιτελεί. Προέτρεψε τους πιστούς να συμμετέχουν στις λατρευτικές και ποιμαντικές δράσεις της Ενορίας, στους Κύκλους Μελέτης Αγίας Γραφής, στη Σχολή Γονέων, στα Κατηχητικά Σχολεία.

Τέλος, ευχήθηκε σε όλους «Καλή Σαρακοστή», λέγοντας ότι αυτή η εκκλησιαστική

περίοδος είναι πολύ όμορφη και πολύ πλούσια σε ιερές ακολουθίες και πραγματικά αδικεί τον εαυτό του όποιος δεν συμμετέχει σε αυτές. **«Να νηστεύετε με ταπείνωση και να συνδυάζετε την νηστεία πάντοτε με την αγάπη. Όποιος νηστεύει την τροφή, αλλά νηστεύει και την αγάπη δεν θα έχει μισθό από τον Θεό. Περιορίζουμε την τροφή, αλλά πλεονάζουμε στην αγάπη, στην ανοχή και στη συγχωρητικότητα. Μόνο έτσι θα ζήσουμε την μετάνοια και θα γευθούμε το αληθινό και αυθεντικό Πάσχα».**

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)